

Piosenka towarzysząca przez miesiąc październik:

Jesienne skarby

sł. Anna Urszula Kamińska, muz. Anna Huszcza

1. Jedzie, jedzie Pani Jesień w dyni jak w karecie.
Szuru-buru złote liście rzuca już po świecie.
Bęc, bęc, bęc, kasztany lecą, szyszki i żołądzie.
Jesień z wiatrem dokazuje, bałagani wszędzie!

Ref.: My jesienne skarby z chęcią pozbieramy:
I kasztany, i żołądzie, szyszki też.

Co z nich można zrobić, dobry pomysł mamy –
Będą ludki, konik, piesek, żółwik, jeź!

2. Pani Jesień jabłka, gruszki w sadzie rozsypała.
Pac i pac – to spadła śliwka, która już dojrzała.
Kap, kap, kap – tak deszczyk kapie, jak to na jesieni.
A za oknem jarzębina ciągle się czerwieni.

Ref.: My jesienne skarby z chęcią pozbieramy...

Wierszyk towarzyszący przez miesiąc październik:

Któż to?

Agnieszka Frączek

Pukam ostrożnie: „puk, puk” w jabłuszko,
a głos spod skórki pyta mnie: „Któż to?”.
Co to za głosik? Czyje to słowa?
Kto się przede mną w jabłuszku chowa?
Podobno w środku tkwią witaminy,
cukry i białko, nawet pektyny!
Jednak im chyba niezbyt wypada
tak rezolutnie przez skórkę gadać?
A może seler, por i kalafior,
burak i gruszka też to potrafią?...
Biegnę więc dalej i w burak: „puk!”.
Lecz choć ma burak mieszkańców huk
– potas, żelazo i kwas foliowy –
nikt z nich nie pali się do rozmowy.
Po chwili pukam: „puk, puk!” w bakłażan.
I tu się jednak nikt nie odważa

– żadna z witamin, wapń ani potas –
żeby przez skórkę spytać mnie: „Kto tam?”
Z całej siły: „puk! puk!! puk!!!” w dynię,
lecz i tu cisza, choć czas wciąż płynie.
A w dyni przecież także ktoś mieszka:
beta-karoten, białko i reszta...
Wracam. I znowu: „puk, puk!” w
jabłuszko,
a głos spod skórki znów pyta: „Któż to?”.
Co to za głosik?! Czyje to słowa?!
Kto się przede mną w jabłuszku chowa?!
Jak nie nadgrzyzę, to nie zobaczę!
Robię więc dziurkę... a tam – robaczek!
„A kuku!” – woła, a nim odpowiem,
dodaje jeszcze: „Jedz, jedz, na zdrowie”.